

Колиска мистецьких талантів

Методисти Свалявського РБК. Без них не обходиться, Новорічні та Різдвяні свята, дитячі ранки, вогники, і різноманітні концерти, бо саме завдяки їхнім організаторським здібностям такі дні становляться незабутніми.

-Те, що ви звикли бачити під час проведення урочистостей – результат плідної роботи наших працівників – ділиться зі мною директор районного будинку культури Василь Плоскіна, з яким вирішила поспілкуватися напередодні професійного свята. До своїх чарівних дівчаток (так по-доброму називає підлеглих їхній шеф), Василь Павлович ставиться, як до рідних, адже всі вони давно стали для цієї людини другою родиною. Чоловік переконує: кожна з його колегинь вкладає у працю не тільки сили та час, але й частинку своєї душі, і роблять вони це з любов'ю.

Наслухавшись багато позитивного, вирушаю до Методичного кабінету, аби краще познайомитися із робочими буднями.

Проведення будь-якого масового заходу – колосальна організаційна робота. Споглядаючи за нами, із глядацької зали більшості людей складається враження, що вийти на сцену, сказати кілька теплих слів та за потреби оголосити виступ колективів доволі просто, та це не зовсім так. Скажімо, аби підготувати концерт, промову спочатку треба написати, і в залежності від того траурна дата чи святкова підібрати виступи на необхідну тематику, заздалегідь домовитися з керівниками колективів, вивчити

запропоновані ними номери, провести з десяток кількогодинних репетицій. Абсурдно було б до Дня Перемоги ставити програму приурочену, скажімо до Дня Святого Миколая і навпаки, хоча і те й інше відносимо до традицій, культури та мистецтва – розповідає провідний методист РБК Світлана Дербаль.

-Звісно, теперішня молодь у пошуках якихось цікавих матеріалів активно послуговується інтернет-ресурсами, але частіше ми самостійно виступаємо авторами потрібних у нашій роботі сценаріїв. А пов'язано це з особливою культурою нашого краю – говіркою, піснями, танцями. Ви ж пам'ятайте інсценівку «Кумоньки»? Ми з колегою Маріанною Попович виконували ролі головних персонажів, які аж із шкури пнулися, так хотіли довести одна одній, що кожна із них краща за іншу. Там кожен вислів, так само, як і сценічні образи були продумані до найменших деталей і саме тому виступ користувався у публіки шаленою популярністю.

Творчий шлях пані Світлани почався 1986 року коли випускниця Ужгородського культосвітнього училища здобувши кваліфікацію клубного працівника, керівника самодіяльного хореографічного колективу прийшла працювати спочатку до Клубу Свалявського ліскокомбінату, потім до ліскокомбінатського Будинку культури і техніки де була учасницею народного ансамблю танцю та вела підготовчу групу танцювального колективу, оздоровчу групу ритмічної гімнастики. Згодом жінку запросили на посаду методиста Свалявського РБК, де вона згадавши про шкільне захоплення самодіяльністю із задоволенням стає учасницею народного вокального ансамблю «Чарівниця», народного хору імені М. Чайковського та народного театру Свалявської РБК. Завжди стриманій та розсудливій Світлані Юрїївні можна доручити справи будь-якої складності і бути впевненими, що вона не підведе – в унісон твердять колеги провідного методиста, а жінка почувши такі відгуки розійшлася в теплій посмішці, адже знати, що тебе цінують – це завжди приємно.

Кожен з методистів має тут свій фронт роботи: методистом з драматичного жанру є Каріна Галега, хореографічного – Наталія Денис, роботою майстрів декоративно-прикладного мистецтва опікується Евеліна Хижняк, а музичного – Тетяна Зізда.

Праця художнього керівника Свалявського РБК вимагає самовіддачі не лише на сто, а й на всі двісті відсотків, і про це добре знає Неля Головнич, адже саме на тендітних плечах цієї молоді жінки лежить відповідальність за організаторську роботу художньої самодіяльності району, а це вісім Будинків культури та п'ятнадцять сільських Клубів територіальних громад Свалявщини. Та на специфіку своєї роботи Неля Василівна ніколи не скаржилася, а зізналася, що завжди мріяла про таку роботу.

Випускниця Свалявської дитячої музичної школи з дитинства бачила себе в мистецькій сфері, тому вона без вагань вступає спочатку до Ужгородського культосвітнього училища (спеціальність – народна художня творчість) а згодом і до Прикарпатського педагогічного університету імені В. Стефаніка де здобула вищу освіту за напрямом підготовки «Мистецтво». Чотири роки Неля Головнич була художнім керівником Будинку культури с. Неліпина а з

2002 року почала працювати методистом Будинку культури в районному центрі

-Роботи у нас і справді вистачає – ділиться зі мною Неля Василівна, яка крім основних професійних обов'язків та участі у вокальному ансамблі «Чарівниця» і народному хорі імені М. Чайковського на власному ентузіазмі веде ще й дитячий драматичний гурток, -- але методисти навряд чи б з усім поралися, якби не спільні зусилля директорів Будинків культури та завідувачів сільськими клубами. Саме вони, включно із керівниками, учасниками художніх колективів а також майстрами декоративно-прикладного мистецтва здатні передати поціновувачам прекрасного глибинну сутність нашої культури.

«Живчиком» називають у колективі методистів Тетяну Іванівну Зізду. Усі впевнені, що навіть крихти її запалу б вистачило, аби винайти вічний двигун. Судіть самі: маленька непосидюча трирічна дівчинка майже кожного дня зривала заняття у дитсадку грою на піаніно тим самим змушуючи підстрибувати і витанцьовувати не тільки власні іграшки, а й однолітків. Батьки звичайно ж дослухалися до поради вихователів і віддали Тетянку до музичної школи. Дівчинка виросла і виявила бажання присвятити себе музиці. До такого у сім'ї давно були готові, адже не помітити що дитина змалечку вслухалася у мелодії українських та російських народних пісень було неможливою. Таню батьки підтримали і отримали у підсумку доньку-випускницю Львівського культосвітнього училища, що закінчила виш із відзнакою. А спеціальність, яку здобула дівчина виглядала на перший погляд такою ж рідкісною, як і її неординарна особистість, бо в той час як колеги «по цеху» один за одним ставали видатними музикантами, танцюристами чи акторами Тетяна Іванівна здобула кваліфікацію диригента самодіяльного академічного хору. Скажете, що це був марно витрачений час? Забігаючи наперед скажу – саме освітній досвід стане їй у пригоді коли методист Рахівського РБК (де, пропрацювала 15 років) вступатиме до Рівненського державного інституту Культури. І через п'ять років заочного навчання з інститутських стін жінка вийшла з дипломом, в якому свідчилося – відтепер вона гадуможе бути диригентом самодіяльного колективу, до речі, також академічного.

Мені на жаль не відомо як минають робочі будні методистів на Рахівщині, проте чомусь переконана, що про роботу пані Тетяни на початку трудового шляху у Свалявському РБК і до нині з ностальгією згадують шанувальники естрадного вокалу адже саме вона була учасницею та ідейним натхненником дуету «Жасмин» (у парі з Елеонорою Ляхович) та сімейного тріо де співала зі своїми доньками – Юлею та Світланою. Обидва колективи не тільки брали активну участь у різноманітних культурно-мистецьких заходах району і області, а й неодноразово ставали призовими учасниками фестивалю «На Синевір трембіти кличуть», лауреатами Всеукраїнського пісенного фестивалю імені М. Машкіна.

Сьогодні доля повела колишніх гуртківців кожного своєю дорогою, але жага до культурно-мистецького джерела для учасниці народного театру Свалявської РБК, народного хору імені М. Чайковського та народного

вокального ансамблю «Чарівниця» для Тетяни Зізди, так само як і для інших методистів була і залишатиметься невгамовною.

Окрім участі у художній самодіяльності кожні два роки методисти Свалявського РБК проводять двоетапний (I етап – з 1 лютого по 1 жовтня 2014 року, II – до 1 листопада 2014 року) огляд-конкурс відповідно до наказу Міністерства культури і туризму України від 10.11.2009 року №50, наказу управління культури обласної державної адміністрації від 12.02.2014р. №01-05/16 «Про обласний огляд-конкурс клубних закладів», та наказу відділу культури і туризму Свалявської райдержадміністрації №3 від 28 лютого 2012 року про огляд-конкурс сільських клубних закладів, де цього рік було відзначено Будинки культури с. Березники (директор М. І. Фільо), клуб с. Росош (завідуюча Є. В. Катриниць), БК с. Неліпино (директор Т. Д. Грабар), клуб с. Р. Гута (завідуюча Г. В. Гартавел), клуб с. Тибава (завідуюча М. В. Бобаль), клуб с. М. Мартинка завідуюча О. К. Кошеля), БК с. Сусково (директор Е. І. Попович), БК с. Плоске (директор М. М. Стегура). А кращими установами у підсумку стали Будинки культури с. Родниківка (директор БК О. В. Матушак – I місце) та Будинки культури с. Дусино (директор БК М. І. Поцко – II місце).

Мабуть функціонування будь-якої установи було б не можливим без турботливого керівника і Свалявському РБК у цьому плані пощастило двічі, адже і директор установи В. П. Плоскіна, і його попередник – начальник відділу культури і туризму Свалявської РДА М. М. Ляхович маючи за плечима чималий досвід роботи у культурно-мистецькій сфері добре знають про всі проблеми що є у системі Будинків культури та сільських клубів нашого району і намагаються їх вирішувати і судячи з того що Свалявщину справедливо вважають колискою талантів Закарпаття, їм це вдається.

І хто б що не казав, а кожен заклад так само як і всі ми має свою душу. Душею Свалявського РБК завжди були його працівники – ті, які вперше ступили тут на трудовий мистецький шлях, але змінили місце роботи (Вікторія Черничко, Ірина Гавран, Сніжана Шишканинець, за обласним підвищенням – керівник самодіяльного народного колективу Маріанна Попович), ті які продовжують працювати (Олена Скакун, колишній директор та діючий керівник фольклорного ансамблю «Свалявські музики» та духового оркестру Свалявського будівельного ліцею Павла Личка заслуженого діяча Культури України віртуоза Петра Ільницького, хореографа Олену Скакун та ін., а разом з ними й колишнього провідного методиста Магдалину Зубченко. Ці люди кожного дня вкладали свої сили для того, аби ми з вами могли одностайно схилити голови у хвилини смутку чи зустріти посмішкою хвилини радості. Тож дякуючи за плідну працю на передодні професійного свята, традиційно хочеться побажати великого людського щастя та гранітного здоров'я, а разом з ними – любові процвітання та добробуту. Зі святом вас